

LÁ THƯ MỤC VỤ

Trong phòng tù Chí Hoà, tôi chứng kiến trường hợp sau đây : Một em phạm nhân hình sự bị bỏ vào tù từ 1975 mà không xét xử, vì không có bản án nên em ngồi nhà đá ‘mút chỉ cà tha’ chẳng biết ngày nào về, đã vậy lại không có người thân nào thăm nuôi. Vì quá đói nên em chấp nhận làm bất cứ việc gì dù dơ nhớp và hèn hạ mấy đi nữa miễn sao có cái gì bỏ vào bụng. Thấy tình cảnh thê thảm của em, nhiều người trong buồng giam có cảm tình nên hay nhờ em giúp một việc gì đó hầu có lý do trả ơn em, như : giặt chiếu, giặt áo quần, thể công tác dọn vệ sinh, chõu lãn com, đâm bóp... Kể như em được nhiều người xem như một ‘người nhà’ vậy.

Nhưng đói vẫn hoàn đói ! Mà “Bụng đói thì gói phải bỏ”, thế là ban đêm đợi cho mọi người ngủ mê mết, em lén bỏ đi đến chỗ những người có thăm nuôi ‘chôm’ thức ăn mà ngón cho đầy bụng. Em hành động rất khéo, chỉ chôm mỗi người một ít nên không ai biết gì cả. Sau ngày 2 tháng 9 năm 1979, là dịp lễ lớn nên nhiều ‘đại gia’ được thăm nuôi hậu hi. Vì quá thèm thịt heo quay nên lần này em xoi tái cả bọc gần một ký cho đã thèm. Báo hại, dạ dày em không quen với số lượng thịt mỡ nhiều như vậy bất ngờ được ‘nhập khẩu’, nên hậu quả là phải ‘xuất khẩu’ cấp tốc, mùi hôi thúi xông lên khắp buồng giam. Không còn đường nào chôi cãi, em đành nhận tội. Vì ‘đại gia’ mất gói thịt heo quay quá tức tối nên tố cáo tội ăn cắp của em với cai tù. Em bị lôi ra khỏi buồng và được đem đi ‘tắm quất’, hơn nửa giờ sau em được khiêng về buồng trông y như một chiếc mền rách !

Thiện cảm của nhiều người trước kia dành cho em nay đổi thành ác cảm. Em nằm co ro trong góc rên rỉ mà chẳng ai đoái hoài. Nhiều người bêu môi nói : “Đáng đời cái thứ phản trắc!” hoặc :”Cho cái lũ lưu manh ấy chết luôn đi!”... Có một tù nhân già Công giáo (bị bắt giam chỉ vì thuộc Quốc Dân Đảng) can đảm đến chăm sóc cho em. Thế là đa số trong buồng ghét luôn bác ấy. Lúc có thể đứng dậy được, tôi thấy em đến xin lỗi trước tiên vị ‘đại gia’ chủ nhân gói thịt quay, và thật bất ngờ, em xin lỗi tất cả những ai đã bị em ăn cắp. Thế nhưng lòng họ đã khép lại rồi, họ không muốn mở ra. Họ ghét em và ghét luôn bác tù già đã ra tay chăm sóc em !

Câu chuyện trong bài Tin Mừng Chúa Nhật này là một trong những câu chuyện đẹp nhất của Phúc Âm. Bởi vậy chương 15 của Thánh Luca được gọi là bản tóm tắt tất cả các Phúc Âm. Đó là một tin rất mừng vì công bố cho nhân loại biết một Thiên Chúa Cha giàu lòng thương xót, bởi đó Chúa Nhật này xứng đáng được gọi là Chúa Nhật của ‘Lòng Thương Xót’. Thánh Luca biểu lộ lòng hân hoan của Thiên Chúa khi thấy một con người hối cải, hơn nữa Người còn muốn mọi người cùng chia sẻ niềm vui to lớn ấy. Thế nhưng loài người thường khó thi hành điều này. Họ thường trở thành người ‘con cả’ trong dụ ngôn Chúa Giêsu kể. Vì vậy, Biệt phái và Luật sĩ đã rất khó chịu khi thấy đám thu thuế và nhóm tội lỗi kéo đến nghe lời Chúa Giêsu, đã vậy Chúa lại còn ngồi ăn uống với đám đó và nhất là kết thân với họ. Biệt phái và Luật sĩ không muốn chia sẻ niềm vui với Chúa Giêsu.

Có thể nói đa số chúng ta không muốn những kẻ mình không ưa thích lại được những sự lành. Phần lớn chúng ta có đầu óc kỳ thị và tính toán so đo, ngay cả trong phạm vi tôn giáo. Chúng ta sống đạo để được Thiên Chúa ban riêng cho những ơn mà mình nghĩ Ngài đừng ban cho “kẻ khác”. Người ‘con cả’ trong dụ ngôn ‘giữ đạo’ vì lợi lộc, biến tôn giáo thành thứ mặc cả mua bán, và cư xử như một người đầy tớ hay một tên nô lệ đối với Thiên Chúa, đang khi chính Ngài lại muốn kết hợp với anh ta như một người con yêu dấu.

Vì không hiểu biết tình Cha, nên người ‘con cả’ cũng không hiểu biết tình anh em. Anh ta gọi người em là “*thằng con của Cha kia...*” bộc lộ một tâm trạng bức tức khó chịu khi thấy Cha đối xử nhân ái với thằng em tội lỗi mới vác xác về. Không phải chỉ lúc ấy, mà từ lâu rồi anh ta không nhận ‘nó’ là em ! Anh ta nói lên nỗi trạng hèn hạ, ích kỷ của con người sánh với lòng yêu thương vô biên của Thiên Chúa. Cha trên trời yêu thương chúng ta và muốn chúng ta nhìn lại nhau như anh em một nhà. Tham dự mầu nhiệm cứu độ nơi bàn thờ, không những là để trở nên con cái Chúa một cách hoàn toàn hơn mà đồng thời cũng trở thành anh chị em với nhau cách mặn mà hơn trong Lòng Thương Xót vô biên của Thiên Chúa.

Linh mục Phạm Quang Hồng.